

Stor overfølsomhed stopper ikke Charlotte Dyremose

Et arbejde i Folketinget byder på mange arrangementer rundt i landet, og ofte inkluderer arrangementerne mad. Derfor var det tit en udfordring for tidligere folketingsmedlem Charlotte Dyremose (C), at hun er overfølsom over for en række typer mad.

Listen over, hvad Charlotte ikke kan tåle, er lang: Hvede, løg, hvidløg, oliven, hasselnødder, citrus, peber, chili og ingefær. Og rækken er endnu længere, når man også regner med, hvad der krydsreagerer med pollen, for i pollensæsonen kan hun heller ikke tåle det.

Men hverken privat eller professionelt har hun ladet sig begrænse.

- Da jeg var barn, havde jeg børneeksem, og mine forældre har altid vidst, at jeg nogle gange reagerede på forskelligt mad. Men da jeg blev 15 år, fik jeg lavet en test, der trods en ret stor usikkerhed kunne slå fast, hvad det måske var, jeg ikke kunne tåle. Så startede jeg med at undgå alt det, der stod på listen, og lige så stille kunne jeg prøve en ting af ad gangen og se, om jeg så også reagerede på det. Så nu ved jeg ret præcist, hvad det er, jeg ikke kan tåle. Men på grund af sæsonudsvingene med pollen, plejer jeg at justere min liste hver eller hver anden måned, fortæller hun.

Eller rettere: Charlotte har to lister: En liste med *alt* det, hun ikke kan tåle, som hun dels følger slavisk selv, og som hun giver til dem, hun ofte besøger. Hun har også en anden liste med det, hun slet ikke kan tåle, som er til dem, hun kun skal på et enkelt besøg hos.

Men når man er så inkarneret overfølsom som Charlotte, lærer man også en masse tricks. Derfor har Charlotte lært, at hun nogle gange godt kan spise noget af det fra listerne, men så skal der gå mindst 48 timer, før hun spiser det igen.

"I ringer bare"

De lange lister til trods oplever Charlotte Dyremose nu ikke noget problem i dagligdagen. Det er kun, når hun skal ud, det bliver et problem. Da hun sad i Folketinget sørgede hendes sekretær altid for at sende en af listerne ud, hvis Charlotte skulle til et arrangement, der inkluderede mad. Og selv om Charlotte da slet ikke lægger skjul på, at det er irriterende at skulle dele lister ud hele tiden - eventuelt suppleret med et "I ringer bare, hvis der er noget" - er der ingen tvivl om, at hun har lært at leve med det.

-Privat går jeg ikke særlig tit ud og spiser på restaurant, men når jeg gør, møder jeg typisk to typer kokke. Dem, der tænker, at det kan de bare ikke finde ud af og dem, der tænker, at det er da en spændende udfordring. Og i modsætning til, hvad man skulle tro, så er det ikke de dyreste restauranter, der er bedst til at håndtere min situation. Ligesådan når jeg har været ude ved menighedsrådene som kirkeordfører. Der var også tit nogle damer derude, der stod for maden, og de gik meget op i, at man følte sig velkommen som gæst, så de havde tit gjort rigtig meget ud af at lave noget til mig, som jeg kunne spise, fortsætter Charlotte, der i øvrigt betegner sig selv for alt for social anlagt til at blive hjemme bare på grund af maden.

Og sætningen med at "der ikke er ret meget i", kender hun også til hudløshed.

- Den sætning er simpelthen den mest brugte sætning. Især hører jeg den tit med ordet peber. Men helt ærlig, der er jo aldrig ret meget peber i noget. Og når man bliver dårlig af noget, er det jo lidt lige meget, at der ikke er ret meget af det. Det, at det er der overhovedet, er jo ofte nok, fortæller hun.

Svært når børn er overfølsomme

Hvis Charlotte spiser noget af det, hun ikke kan tåle, kan hun reagere på forskellige måder: Væske i kroppen, knopper der ligner myggestik alle steder, rigtig slem hjertebanken og næse og øjne, der løber. Som barn havde hun også problemer med irriterede slimhinder, der gjorde, at hun fik ondt i ørene, hvis hun var ude i vinden.

- Derfor cyklede jeg med ørevarmere hele året. Og det pinte mig, for det så jo dumt ud, og når du er 12 år, er der jo ingen, der kan forstå det, kommenterer hun.

Erfaringerne med at være barn og overfølsom kan Charlotte trække på nu, da det har vist sig, at hendes ældste barn også er overfølsomt. Blandt andet over for citrus. Og som så mange andre forældre oplever Charlotte det som noget mere besværligt og tungt, når det er sønnen, der ikke kan spise det, der bliver serveret, end når det er hende sig.

- Det er lidt et helvede. Du drømmer ikke om, hvad der er citrus i. De er heldigvis ret gode til at tackle det henne i børnehaven. Han har en liste hængende med hvad han ikke kan tåle, og så har han altid figenstænger eller andet til at ligge henne i børnehaven, så pædagogerne har noget andet at give ham, hvis et barn har noget med til en fødselsdag. Man kan sige, at det er ret heldigt for os, at de ikke spiser slik i børnehaven mere..., fortæller hun.

Charlottes mor har også en række madvarer, hun ikke kan tåle, og Charlotte tror, at det nogle gange bliver lettere for sønnen at håndtere, at der er noget, han ikke kan tåle, fordi han er vokset op med, at sådan er det for mange.

-Han er jo vant til, at vi er flere, som det kradser på, hvis vi spiser noget, vi ikke kan tåle, når det også gælder for mig og min mor. Det er jo hans verden. Og han ved også, at der er meget mere, der kradser på mig. Han kan jo også se, at han får røde mærker, og at det nogle gange kradser så meget, at han ikke kan sove, hvis han har spist noget, han ikke kunne tåle. Han skal også smøres ind morgen og aften, og det er altid sværest, når han er sammen med andre børn, fordi det tager så lang tid, så nogle gange slækker vi også lidt på det. På de rigtige tidspunkter, siger hun.

Og bortset fra en meget stram diæt, hvad indeholder fremtiden ellers for politikeren, der netop har forladt Folketinget?

Resten af 2011 vil hun være mor på fuld tid, udover at passe sine bestyrelsesposter. Og kunne man forestille sig, at hun vender tilbage til politik? Ja, det er nok lige så sandsynligt, som at "der kun er lidt peber i maden".